

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomus ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fasciculus Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 3. Idem declaratur ex autoritate sacræ scripturæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

Galat. 4.

malos fructus facere, neq; arbor mala bonos fructus facere.
 Toto vitæ tempore fuisti arbor mala & pessima, viuendo semper in peccato: quomodo sperare poteris, te sub finem vitæ pro iucturum vitæ fructus? Et ex hac Christi doctrinâ infert S. Apostolus Paulus, quod quæ semina: homo in vita, hæc & metat in morte, & colligat conformiter seminauerit. *Deus non irridetur, q. d. Verba Dei non sunt trahenda in iocos & risus, quæ seminaueris homo, hæc & metet.* Quod si igitur tempore vitæ tuæ non nisi peccata & offensas Dei seminasti, quomodo igitur in morte gratiam & reconciliationem cum Deo metes? Huc vsque Oraculum Christi, quo Evangelii veritas remanet demonstrata, & coniuncta Mundi falsitas: quod, videlicet, vita mala haud esse possit dispositio ad bonam mortem; sed malam subinferat mortem, & qui viuit in peccato, vbi sperat mori in Gratia, morturus sit in peccato.

Authoritas sacræ Scripturæ.

Caput III.

Tertio loco pro eiusdem veritatis probatione addita auctoritas Spiritus Sancti in sacra Scriptura expressa: etenim quod proponit Pater, approbat Filius, confirmat Spiritus sanctus.

Amos c. 1.

In Amos Propheta leguntur hæc minæ Dei: *Super tribus sceleribus Damasci, & super quartum non conuertam eum, q. d. propter tria peccata Damasci adhuc eis miserabor, eaque remittam; ast si peccatis istis peccata adhuc adiecerint, non remittam, neque veniam dabo.* Horum peccatorum, iuxta Ruperti expositionem, primum est consensus, secundum opus, tertium consuetudo, quartum & vltimum, de quo loquitur Deus: *non conuertam eum*, est peccatum obstinationis; & est eorum: qui in vita nolunt agere pœnitentiam; sed tempore instantis mortis pœnitere cupiunt. Hoc, inquit Deus summa veritas, transire non potest, non sunt termini si-

Rupert. in
 hunc locum.

mul volubiles hæc duo. imp. penitentia in vita, & peniten-
 tia in morte: odio habere conversionem in vita, & a-
 mareandem in morte: ut amplexeris peccatum adhuc
 sanus & viuis, factus vero infirmus infirmus & mori-
 bundus veis illud detere. Quis non expauescet ac
 formidabit horribile illud & tremendum Dei verbum:
Non conuertam eum? Peccatori tempore mortis suæ
 nullum dabo locum penitentia, non conuertam de sta-
 tu peccati ad Gratiam, non benigno Patris, sed iracundo
 & horribili iudicis vultu eundem respiciam. Accedat
 nunc peccator, & libero corde, aliâque voce dicat:
Conuertar in morte, tunc agam penitentiam, totus ero
 Dei, nuncium mittam Mundo, Carni & Dæmoni: enim-
 uerò respondet Deus: *Non conuertam eum.* Te ipsum
 fallis, ô infelix, putasne te conuertere sine Deo? Deus
 inquit: *Non conuertam,* & tu contrarium illius, quod
 Deus loquitur, affirmare audes? *O conuertar,* vanum &
 vesipellem impostorem, qui paradysum inuastasti, in-
 fernum ditasti! *O Non conuertam,* verum certum ac in-
 fallibile Dei eloquium, quo iustissimè castigat peccato-
 res! Prodeant nuoc in medium omnes damnati ex or-
 co, interrogemus eos, quid dixerint in vita? *Conuerse-
 mur in morte.* Quid dixit Deus? *Non conuertam eos*
 in morte. Utra harum sententiarum verificata fuit:
 quis dixit veritatem? Omnes isti spe suâ decepti sunt,
errauerunt in via veritatis: Deus solus veritatis asser-
 tor, totum, quod dixit, verificatum fuit. Dixit, *Non*
conuertam in morte, & re ipsâ, uti Deus prædixit, ita fa-
 ctum est, in morte non conuersi, sed post mortem æter-
 nis cruciatibus adiudicati & damnati sunt. Idem vo-
 bis planè contingeret, si in vita non conuersi, instante mor-
 te vos primò conuertere decreueritis. Quapropter
 hanc sententiam tanquàm veritatem irrefragabilem, in-
 deletilibus litteris & characteribus cordi vestro inscri-
 beas: *Qui non se conuertit in vita, & in morte sese conuer-
 tere cogitat, neque in vita, neque in morte sese conuertit:*
 non in vita, propter defectum peccatoris dicturi: *Non*
conuertar; non in morte, propter iustissimam punitionem
 Dei dicturi: *Non conuertam.* Muta ergo senten-
 tiam & mentem, per dilectè Christiane: illud *Con-*

uerar, quod inutiliter & frustratorie pro morte reser-
uas, vsurpa in vita, & noli amplius dicere in futuro ver-
bum illud, *Conuertar*; sed conuerto in presenti: ecce
subito, *hic*, hoc in loco, vbi de facto sum, *nunc*, hoc ipso
temporis momento, in quo viuo actualiter, vitam mu-
to, desero peccatum, Diabolo renuncio, redeo ad serui-
tutem Dei mei, veri & naturalis mei Domini. Sicque
securus, quod sit te in vita conuersum te deprehendes.

Hanc scripturam Amos Prophetæ aliâ quâdam ex
Oseâ desumptâ stabiliamus & confirmemus. Quadam
vice percepit Deus Oseâ Prophetæ, *ut acciperet sibi
uxorem fornicationum*. Obediuit Prophetæ, & cum ea
habuit tres filios, primus vocabatur, *Afflictio*; secundus
Absque misericordia; tertius, *Non populus meus*. Quofa-
cto Deus demonstrare voluit tres miserabiles peccato-
ris status, *in vita, in morte, & post mortem*: in vita voca-
bitur *Afflictio*, quia continuo affligetur & torquebitur à
remorsu conscientiæ, propter peccati, in quo constitu-
tus est, obstinationem. In morte habebit nomen *Absque
misericordia*, quia cum Dei misericordia Dei hæcenus
fuerit abusus tempore *vitiæ*, eam non reperiet, & in pen-
nam omnis illi denegabitur misericordia in morte. Et
post mortem dicitur: *Non populus meus*: quia ab electo
populo Beatorum in cælis excludetur, & cum populo
reprobo damnatorum in Inferno condemnabitur. Con-
sidera modò hos tres infelices peccatoris status, & vnum
peiores altero. Malus est primus, peior secundus, ter-
tius pessimus; & per vnum fit ascensus ad alterum; ob-
stinatio in vita conducit ad impenitentiam in morte, &
ista ad damnationem post mortem. Caue igitur, nè pe-
dem in primo gradu colloces, secus, te quoque reluctan-
te, peruenies ad secundum, & ex hoc ad vltimum, ac pro-
indè ad extremam ruinam tuam & miseriam.

Utrique huic Prophetarum authoritati adiungatur
Eccl. 5. *tertia, quæ est authoritas Ecclesiastici: No dicas: Misera-
tio Domini magna est, multitudinu peccatorum meorum
miserabitur in morte. Misericordia enim & ira ab illo ci-
tò proximant, & in peccatores respicit, q. d. misericordia
namque Dei pari gradu & gressu ambulat cum ira & iu-
sticia*

stitia eius, ut ostendat se misericordem erga peccatores, & in impenitentes iustum: siquidem graue delictum, & sacrilegium intollerabile est, abuti misericordia Dei: si quis, nimirum, ea utatur, ut eò magis offendat Deum, in eiusque perseueret inimicitia & offensa. Sperandum quidem est in misericordia Dei; sed ut quamprimum peccati statui vale dicas, & subito cum Deo te reconcilies, secus te ipsum defraudabis, & ubi speras obtinere misericordiam, reperies iram, iustitiam & vindictam Dei: quia *ira Dei respicit peccatores*, vel ut alii legunt: *requiescat super peccatores*, vindicatrix manus Dei peccatores obstinatos non castigabit obiter, sed per omnia secula, & in æternum constanter & permanentèr in eis perseuerabit ira Dei. Hæc igitur sententiæ huius sit conclusio. Misericordia & ira Dei pari gressu ambu- qui misericordia Dei abutitur in vita, eiusdem iram ex- hant: & perietur in morte.

Concludat hoc caput sapiens consili- um per Dauidem Regem traditum Filio suo Salomoni: *Tu Salomon, fili mi, seruo Deum patris tui, & seruis ei corde perfecto*. Procura Salomon, fili mi, ut Dei recorderis in vita tua, ei- que toto corde seruias. *Si quaesieris eum in vita tua, in- uenies ipsum & in vita & in morte tua: si autem dere- liqueris eum in vita, proiciet te in æternum in morte tua*. Eandem pro se petebat gratiam Regius Propheta, dicens: *Conuertere, Domine, saluum me fac propter misericordiam tuam, quia non est in morte, qui memor sit tui*. Modò adhuc mihi uiuenti largire gratiam, Domine, & egò verè perfectèque me conuertam ad te: alioquin neque etiam in morte memor tui ero, à te derelictus.

Testimo-